

Voievodul Vlad al II-lea Dracul (1436-1442; 1443-1447) a bătut (sub protecția deplină a regelui Sigismund I de Luxemburg și cu însărcinări de autoritate din partea acestuia pentru menținerea ordinii în estul Transilvaniei) la monetăria din Sighișoara o monedă proprie Țării Românești: ducatul muntenesesc între 1433-1435. Lui Vlad al II-lea Dracul, susținut de Sigismund I de Luxemburg (1386-1437) îi fusese concesionată activitatea monetăriei de la Sighișoara. Aceasta funcționează până în 1443. Se bate deci ducatul muntenesesc (un vultur cu aripi întinse și capul întors spre dreapta, respectiv un dragon înaripat cu coadă de șarpe). Ele erau bătute din billon sau bronz argintat și aveau un caracter mai degrabă fiduciar (cu o valoare convențională, bazată pe încredere). Vlad Dracul scrie negustorilor brașoveni să utilizeze noua monedă, asemenea celor sibieni, amenințând că dacă află pe cineva că umblă cu ducăți vechi, "rau îi va face".

În Transilvania, impunerea colectării taxelor în monedă nouă de către autoritățile ecleziastice (probabil ca rezultat a unei reforme monetare a regelui Sigismund I de Luxemburg) conduce la declanșarea unei mari răscoale țărănești (așa numita răscoală de la Bobâlna 1437-1438). Deci și activitatea lui Vlad al II-lea Dracul este urmare a unei reforme monetare inițiate de regele maghiar (Vlad Dracul ar fi supervizat emiterea dinarilor regali ungurești cu sigle S-A: Segesvar-Antonius). Numai că ducății muntenești aveau o valoare simbolică, impusă pentru schimb comercial intern. Totuși, au circulat mai întâi în Transilvania (detalii în articolul Katiușei Pârvan- "Câteva considerații privind activitatea monetară a lui Vlad Dracul", SCN 10, 1993, pag. 101-107).

În anumite situații, regii ungari emit interdicții de utilizare a unor ducăți muntenești emiși sub dăneștii: Dan al II-lea (1420-1431 cu întreruperi: domn alternant Radu al II-lea Prasnaglava) și Vladislav al II-lea (1447-1448; 1448-1456) (Sursă: Bogdan Costin- "O serie monetară necunoscută a Țării Românești din secolul al XV-lea, atribuită voievodului Vladislav al II-lea).

Între disputele generate de negustorii sași, în special de cei brașoveni, sunt menționate acțiuni represive ale lui Vlad Țepeș în anii 1457, 1459, 1460.

Este posibil ca unele acțiuni represive ale lui Vlad al II-lea Dracul să îi fi fost ulterior atribuite nemeritat fiului său Vlad Țepeș.

Care să fi fost totuși sursa conflictului ? Căci cele mai multe tranzacții se bazau pe troc și numai taxele vamale se plăteau în monedele propriu-zise ?

Ca o presupunere, patronajul asigurat de Vlad al II-lea Dracul unor activități comerciale și tocmai circulația precedentă a ducaților de aramă (din billon) emiși la monetăria din Sighișoara aflați pe teritoriul Transilvaniei ar fi fost sursa conflictului sub Vlad Țepeș. Această masă monetară (de sorginte externă, existentă încă în Transilvania) venea în Țara Românească sub Vlad Țepeș unde căpăta o valoare diferită (convențională). Posibil și încă existența ștanțelor (nicovală "fixă" și daltă "mobilă") în Transilvania și ulterior și emiterea de reproducere până la 1443 (și poate și după data încetării activității monetăriei, deși incert !?) să fi reprezentat o sursă de conflict (voievozii aveau informatori: într-o povestire se spune că un negustor care pierduse o pungă cu 1.000 de galbeni ar fi promis o recompensă de 100 de galbeni. Când i se aduce punga, refuză să dea recompensa sub pretextul că erau doar 900 de galbeni. Găsitorul se duce la Vodă, plângându-se de situație și de faptul că onestitatea îi fusese pusă la îndoială. Vodă poruncește să fie adus negustorul și "ascultând și pe unul și pe altul și punând vorbele ambilor în cumpăna dreptății, văzu în care parte bate. Apoi, uitându-se țintă în ochii neguțătorului" decise: solicită punga de la negustor și i-o dă găsitorului, spunându-i că acolo erau doar 900 de galbeni, dar punga lui avea 1.000 !? Deci să caute punga de 1.000 de galbeni. Povestirea poate să fie o relatare exagerată !? Sursă: BPT361: Dela Dragoș la Cuza Vodă- Legende populare românești, pag. 89-91, conform Ispirescu Petre- Povești despre Vlad vodă Țepeș, Operă postumă, cernăuți, 1936)

□ □ **Scris de Valentin-Claudiu I. DOBRE din surse scrise și internet, preluate într-o lucrare literară**